

საქმე № 330310017002030864

საქმე N3ზ/45-19

გ ა ნ ჩ ი ნ ე ბ ა

საქართველოს სახელით

შ ე ს ა ვ ა ლ ი ნ ა წ ი ლ ი

15 თებერვალი, 2019 წელი

ქ. თბილისი

**თბილისის სააპელაციო სასამართლოს
ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატა**

მოსამართლე - შოთა გეწაძე

აპელანტი (მოპასუხე) - საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტრო;
წარმომადგენელი - ბ--- დ-----ი;

აპელანტი (მესამე პირი ა.ს.კ. 16.2) - საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს სახელმწიფო საქვეუწყებო დაწესებულება - საქართველოს სასაზღვრო პოლიცია;
წარმომადგენელი - ა-----ე;

მოწინააღმდეგე მხარე (მოსარჩელე) - დ----- კ-----ე;

დავის საგანი - ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ - სამართლებრივი აქტების არარა აქტებად ცნობა, თანამდებობაზე აღდგენა და იძულებითი განაცდურის ანაზღაურება

გასაჩივრებული გადაწყვეტილება - თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2018 წლის 24 მაისის გადაწყვეტილება;

განხილვის ფორმა - ზეპირი მოსმენის გარეშე;

1. სასარჩელო მოთხოვნა:

1.1. საქართველოს შინაგან საქმეთა მინისტრის 2--- წლის 2- ნ-----ის №----- შვებულებების, მივლინებების შეწყვეტის, თანამდებობიდან გათავისუფლებისა და კადრების განკარგულებაში აყვანის შესახებ ბრძანების

არარა აქტად აღიარება.

1.2. საქართველოს შინაგან საქმეთა მინისტრის 2--- წლის 2- მ-----ს №----- შინაგან საქმეთა სამინისტროდან დათხოვნის შესახებ ბრძანების არარა აქტად აღიარება.

1.3. სახელმწიფო საქვეუწყებო დაწესებულება - საქართველოს სასაზღვრო პოლიციის ს----- მ-----ს ო-----ს უ----- მ-----ს ან მის ტოლფას თანამდებობაზე დ----- კ-----ის აღდგენის შესახებ ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემის დავალება.

1.4. მოსარჩელე დ----- კ-----ისთვის იძულებით გაცდენილი პერიოდის შრომითი გასამრჯელოს (განაცდურის) ანაზღაურება, გათავისუფლების დღიდან, მისი სამსახურში აღდგენის დღემდე.

2. მოპასუხისა და მესამე პირის პოზიცია:

2.1. მოპასუხე - საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს წარმომადგენელმა სარჩელი არ ცნო, მხარი დაუჭირა საქმეზე წარმოდგენილ შესაგებელს და განმარტა, რომ გასაჩივრებული ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტები გამოცემულია კანონმდებლობის მოთხოვნათა სრული დაცვით და არ არსებობს მათი არარა აქტებად ცნობის, ახალი აქტის გამოცემის და განაცდური თანხის გაცემის სამართლებრივი საფუძველი.

2.2. მესამე პირი - საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს სახელმწიფო საქვეუწყებო დაწესებულება - საქართველოს სასაზღვრო პოლიციის წარმომადგენელმა სარჩელი არ ცნო, მხარი დაუჭირა საქმეზე წარმოდგენილ შესაგებელს და განმარტა, რომ გასაჩივრებული ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტები გამოცემულია კანონმდებლობის მოთხოვნათა სრული დაცვით და არ არსებობს მათი არარა აქტებად ცნობის, ახალი აქტის გამოცემის და განაცდური თანხის გაცემის სამართლებრივი საფუძველი.

3. გასაჩივრებული გადაწყვეტილების დასკვნები:

3.1. გასაჩივრებული გადაწყვეტილების სარეზოლუციო ნაწილი:

დ----- კ-----ის სარჩელი დაკმაყოფილდა. არარა აქტად იქნა ცნობილი თანამდებობიდან გათავისუფლებისა და კადრების განკარგულებაში აყვანის შესახებ საქართველოს შინაგან საქმეთა მინისტრის 2--- წლის 2- ნ-----ის №----- ბრძანება. არარა აქტად იქნა ცნობილი შინაგან საქმეთა სამინისტროდან

დათხოვნის შესახებ საქართველოს შინაგან საქმეთა მინისტრის 2--- წლის 2- მ---
---ს №----- ბრძანება. გასაჩივრებული გადაწყვეტილებით ასევე განისაზღვრა,
რომ გამოცემული იქნეს ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ-
სამართლებრივი აქტი, დ----- კ-----ის სახელმწიფო საქვეუწყებო
დაწესებულება - საქართველოს სასაზღვრო პოლიციის ს----- მ-----
-----ს ო-----ს უ----- მ-----ს ან მის ტოლფას
თანამდებობაზე აღდგენის შესახებ. მოსარჩელე - დ----- კ-----ეს აუნაზღაურდეს
იძულებითი გაცდენილი პერიოდის შრომითი გასამრჯელო (განაცდური),
გათავისუფლების დღიდან, მისი სამსახურში აღდგენის დღემდე.

4. გასაჩივრებული გადაწყვეტილებით დადგენილი ფაქტები:

4.1 საქართველოს შინაგან საქმეთა მინისტრის 2016 წლის 26 ნოემბრის №----- -
შვებულებების, მივლინებების შეწყვეტის, თანამდებობიდან გათავისუფლების
და კადრების განკარგულებაში აყვანის შესახებ ბრძანების შესაბამისად -
„პოლიციის შესახებ“ საქართველოს კანონის 42-ე მუხლის I პუნქტის „ბ“
(შტატების შემცირების ან რეორგანიზაციის დროს, რომელსაც თან სდევს
შტატების შემცირება) ქვეპუნქტის, ამავე მუხლის მე-3 პუნქტის,
„საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროში სამსახურის გავლის წესის
დამტკიცების შესახებ“ საქართველოს შინაგან საქმეთა მინისტრის 2013 წლის
31 დეკემბრის №995 ბრძანებით დამტკიცებული წესის 34-ე მუხლის პირველი
პუნქტის „ბ“ (შტატების შემცირებისას ან რეორგანიზაციის დროს, რასაც თან
სდევს შტატების შემცირება) საქართველოს მთავრობის 2013 წლის 13
დეკემბრის №337 დადგენილებით დამტკიცებული დებულების მე-5 მუხლის
მე-2 პუნქტის „ა“, „ე“ და „ნ“ ქვეპუნქტების და საქართველოს პრეზიდენტის
2016 წლის 18 ნოემბრის №18/11/01 განკარგულების შესაბამისად,
საქართველოს შსს სახელმწიფო საქვეუწყებო დაწესებულება -
საქართველოს სასაზღვრო პოლიციის ს----- მ-----ს ო-----
-----ს უ----- მ-----, საქართველოს სასაზღვრო პოლიციის
პოლკოვნიკი - დ----- დ-----ს ძე კ-----ე გათავისუფლდა დაკავებული
თანამდებობიდან და აყვანილი იქნა კადრების განკარგულებაში. (საფუძველი -
შს მინისტრის 2--- წლის 2- ნ-----ის №--- საშტატო- საორგანიზაციო ბრძანება).
(ს.ფ. 15)

4.2. საქართველოს შინაგან საქმეთა მინისტრის 2--- წლის 2- მ-----ს №----- -
შინაგან საქმეთა სამინისტროდან დათხოვნის შესახებ ბრძანების
თანახმად -
„საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროში სამსახურის გავლის წესის
დამტკიცების შესახებ“ საქართველოს შინაგან საქმეთა მინისტრის 2013 წლის
31 დეკემბრის №995 ბრძანებით დამტკიცებული წესის 35-ე მუხლის მე-2
ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტის (კადრების განკარგულებაში ყოფნის ვადის
გასვლის გამო) და „საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს დებულების

დამტკიცების შესახებ” საქართველოს მთავრობის 2013 წლის 13 დეკემბრის №337 დადგენილებით დამტკიცებული დებულების მე-5 მუხლის მე-2 პუნქტის „ა“, „ე“, „ზ“ და „ნ“ ქვეპუნქტის შესაბამისად, შინაგან საქმეთა სამინისტროს კადრების განკარგულებაში მყოფი საქართველოს შსს სახელმწიფო საქვეუწყებო დაწესებულება - საქართველოს სასაზღვრო პოლიციის ს----- მ-----ს უ----- ყოფილი მ-----, საქართველოს სასაზღვრო პოლიციის პოლკოვნიკი - დ---- დ-----ს ძე კ-----ე დათხოვნილი იქნა საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროდან. (ს.ფ. 16).

5. დადგენილი ფაქტები პირველი ინსტანციის სასამართლომ სამართლებრივად შემდეგნაირად შეაფასა:

5.1. სასამართლომ მიუთითა, „საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს დებულების დამტკიცების შესახებ“ საქართველოს მთავრობის 2013 წლის 13 დეკემბრის №337 დადგენილებაზე, რომლის მე-2 მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად, სამინისტრო ეფუძნება ერთმმართველობის პრინციპს. სამინისტროს ერთიანი სისტემის შემადგენლობაშია: სამინისტროს სტრუქტურული ქვედანაყოფები, ტერიტორიული ორგანოები, სამინისტროს მმართველობის სფეროში შემავალი სახელმწიფო საქვეუწყებო დაწესებულება - საქართველოს სასაზღვრო პოლიცია და სამინისტროს მმართველობის სფეროში მოქმედი საჯარო სამართლის იურიდიული პირები. ამავე დადგენილების მე-5 მუხლის „ე“ ქვეპუნქტის თანახმად - მინისტრი თანამდებობაზე ნიშნავს და ათავისუფლებს სამინისტროს ქვედანაყოფების ხელმძღვანელებსა და სხვა თანამშრომლებს, განსაზღვრავს მათ უფლებამოსილებებს, დასანიშნად წარუდგენს პრემიერ-მინისტრს სამინისტროს მმართველობის სფეროში შემავალი სახელმწიფო საქვეუწყებო დაწესებულების ხელმძღვანელს.

„საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს სახელმწიფო საქვეუწყებო დაწესებულება - საქართველოს სასაზღვრო პოლიციის დებულების დამტკიცების შესახებ“ საქართველოს შინაგან საქმეთა მინისტრის 2006 წლის 21 ივნისის №786 ბრძანებით განსაზღვრულია, რომ სასაზღვრო პოლიციის ხელმძღვანელობას, სტრუქტურას და საქმიანობის ორგანიზებას, კერძოდ მე-6 მუხლის მე-2 ნაწილით სასაზღვრო პოლიციას მართავს და ხელმძღვანელობს სასაზღვრო პოლიციის უფროსი, რომელსაც საქართველოს შინაგან საქმეთა მინისტრის წარდგინებით თანამდებობაზე ნიშნავს და ათავისუფლებს საქართველოს პრემიერ- მინისტრი.

სასამართლომ ყურადღება გაამახვილა იმ გარემოებაზე, რომ საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს სახელმწიფო საქვეუწყებო დაწესებულება - საქართველოს სასაზღვრო პოლიციის ო-----ს დებულების მესამე თავი განმარტავს ს-----ს ხელმძღვანელობის უფლებებ-მოვალეობებს. ამ დებულების მე-7 მუხლის პირველი პუნქტის

თანახმად, ს-----ს ჰყავს ორი მ-----, რომლებსაც თანამდებობაზე ნიშნავს და თანამდებობიდან ათავისუფლებს სასაზღვრო პოლიციის უფროსი. აღსანიშნავია, რომ მოსარჩელე - დ---- კ-----ის გათავისუფლებამდე დაკავებულ თანამდებობას წარმოადგენდა სახელმწიფო საქვეუწყებო დაწესებულება - საქართველოს სასაზღვრო პოლიციის ს----- მ----- -ს ო-----ს უ----- მ-----ს თანამდებობა, შესაბამისად მისი შინაგან საქმეთა სამინისტროს სასაზღვრო პოლიციის ო----- ს-----დან დათხოვნის უფლებამოსილება საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს სახელმწიფო საქვეუწყებო დაწესებულება - საქართველოს სასაზღვრო პოლიციის ო----- ს-----ს დებულების თანახმად, გააჩნდა სასაზღვრო პოლიციის უფროსს, ხოლო სამსახურიდან დათხოვნის ბრძანება გამოცემული იქნა საქართველოს შინაგან საქმეთა მინისტრის მიერ.

სასამართლოს განმარტებით, მოსარჩელის თანამდებობიდან გათავისუფლებისა და კადრების განკარგულებაში აყვანის, შინაგან საქმეთა სამინისტროდან დათხოვნის შესახებ გადაწყვეტილება საქართველოს შინაგან საქმეთა მინისტრის კომპეტენციაში არ შედიოდა. სასამართლომ განმარტა, რომ მართალია, საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს სახელმწიფო საქვეუწყებო დაწესებულება - საქართველოს სასაზღვრო პოლიცია შინაგან საქმეთა სამინისტროს სტრუქტურული ქვედანაყოფია, თუმცა საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს სახელმწიფო საქვეუწყებო დაწესებულება - საქართველოს სასაზღვრო პოლიციაში დასაქმებულ პირთა დანიშნვა-გათავისუფლება დეტალურად არის გაწერილი კანონმდებლობით და აღნიშნული უფლებამოსილება მინიჭებული აქვს საქართველოს სასაზღვრო პოლიციის უფროსს.

სასამართლომ მიიჩნია, რომ - თანამდებობიდან გათავისუფლებისა და კადრების განკარგულებაში აყვანის შესახებ საქართველოს შინაგან საქმეთა მინისტრის 2--- წლის 2- ნ-----ის №----- ბრძანება და შინაგან საქმეთა სამინისტროდან დათხოვნის შესახებ საქართველოს შინაგან საქმეთა მინისტრის 2--- წლის 2- მ-----ს №----- ბრძანება მიღებულია არაუფლებამოსილი პირის - საქართველოს შინაგან საქმეთა მინისტრის მიერ, რაც მოცემული სადავო აქტების არარა აქტებად აღიარების წინაპირობაა.

სასამართლომ მიიჩნია, რომ დ---- კ-----ე აღდგენილი უნდა იქნეს გათავისუფლებამდე დაკავებულ თანამდებობაზე. ნებისმიერ შემთხვევაში, პირის თანამდებობაზე აღდგენა თავისთავში გულისხმობს პირვანდელი მდგომარეობის აღდგენას, ანუ პირის იმ თანამდებობაზე დაბრუნებას, საიდანაც ის გათავისუფლებული იქნა. სწორედ ამ მიზნით, უნდა გამოიცეს აქტი, რომლის თანახმად, მოსარჩელე - დ---- კ-----ე აღდგენილი იქნება გათავისუფლებამდე დაკავებულ, კერძოდ სახელმწიფო საქვეუწყებო

დაწესებულება - საქართველოს სასაზღვრო პოლიციის ს----- მ-----
-----ს ო-----ს უ----- მ-----ს ან მის ტოლფას
თანამდებობაზე. ვინაიდან მოსარჩელის მიმართ გამოცემული აქტები ცნობილ
იქნა არარად და იგი აღდგენილი იქნა სამსახურში, მოსარჩელეს უნდა
აუნაზღაურდეს იძულებითი გაცდენილი პერიოდის შრომითი გასამრჯელო
(განაცდური) გათავისუფლების დღიდან, მისი სამსახურში აღდგენის დღემდე
პერიოდში.

**6. საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროსა და საქართველოს
შინაგან საქმეთა სამინისტროს სახელმწიფო საქვეუწყებო
დაწესებულება - საქართველოს სასაზღვრო პოლიციის სააპელაციო
მოთხოვნები:**

თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის
2018 წლის 24 მაისის გადაწყვეტილების გაუქმება და ახალი გადაწყვეტილების
მიღებით მოსარჩელისათვის სასარჩელო მოთხოვნის დაკმაყოფილებაზე უარის
თქმა.

**6.1. საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს სააპელაციო
საჩივრის ფაქტობრივი და სამართლებრივი საფუძვლები:**

აპელანტის განმარტებით, მოცემულ საქმეში ძირითად სადაო გარემოებას
წარმოადგენს ის ფაქტი, მინისტრს რამდენად გააჩნდა უფლებამოსილება
გამოეცა ბრძანება შსს სახელმწიფო საქვეუწყებო დაწესებულება -
საქართველოს სასაზღვრო პოლიციის ს----- მ-----ს ო-----
-----ს უ----- მ-----ს - დ----- კ-----ის მიმართ კადრების
განკარგულებაში აყვანისა და დათხოვნის თაობაზე.

აპელანტი მიიჩნევს, რომ არ უნდა იქნას გაზიარებული სასამართლოს იმგვარი
მიდგომა თითქოსდა მინისტრის კანონით დადგენილი უფლებამოსილებები
შეიძლება მოქცეულ იქნას და შეიზღუდოს იერარქიულად ქვედა რგოლისთვის
მინისტრის უფლებამოსილების დელეგირებით. უფლებამოსილების
დელეგირება არ გულისხმობს ამ უფლებამოსილების ავტომატურ გაუქმებას
თავად მინისტრის უფლებამოსილებებიდან.

**6.2 საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს სახელმწიფო
საქვეუწყებო დაწესებულება - საქართველოს სასაზღვრო პოლიციის
სააპელაციო საჩივრის ფაქტობრივი და სამართლებრივი საფუძვლები:**

აპელანტის განმარტებით, საყურადღებოა ის ფაქტი, რომ საქართველოს
სასაზღვრო პოლიცია არის არა ცალკე განყენებული სტრუქტურული
ერთეული, არამედ საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს შემადგენელი
ნაწილი. აპელანტმა განმარტა, რომ კანონმდებლობა საქართველოს შინაგან

საქმეთა სამინისტროს ანიჭებს უფლებამოსილებას კადრების განკარგულებაში ყოფნის ვადის გასვლის შემდგომ გაათავისუფლოს კადრების განკარგულებაში აყვანილი თანამშრომელი, თუკი მის შრომითი მოწყობის საკითხს დადებითად ვერ გადაწყვეტს, რომლის გადაწყვეტაც მთლიანად სამინისტროს დისკრეციულ უფლებაზეა დამოკიდებული.

საქართველოს შინაგან საქმეთა მინისტრი, როგორც სამინისტროს ხელმძღვანელი, უფლებამოსილია გამოსცეს ბრძანებები სამინისტროს სისტემაში არსებული სტრუქტურული ერთეულების თუ სახელმწიფო საქვეუწყებო დაწესებულების საქმიანობის სფეროს დასარეგულირებლად, თანამდებობაზე დანიშნოს და გაათავისუფლოს სამინისტროს სისტემის მოსამსახურეები, ასევე, მოახდინოს თავისი უფლებამოსილების დელეგირება სამინისტროს მოსამსახურეზე, რაც არ ნიშნავს იმას, რომ მას ერთმევა აღნიშნული უფლებამოსილების განხორციელების უფლება.

7. სააპელაციო სასამართლოს მიერ გასაჩივრებული გადაწყვეტილების ძალაში დატოვების ფაქტობრივი და სამართლებრივი დასაბუთება:

7.1. საპელაციო სასამართლო მიიჩნევს, რომ გასაჩივრებული გადაწყვეტილების გამოტანისას არ დარღვეულა მატერიალური და საპროცესო სამართლის ნორმები, სასამართლომ გამოიყენა კანონი, რომელიც უნდა გამოეყენებინა, სწორი შეფასება მისცა საქმის მასალებს, საქმეზე ფაქტობრივი გარემოებები დადგენილია სრულყოფილად, რაც არ იძლევა გადაწყვეტილების გაუქმებისა და საპელაციო საჩივრის დაკმაყოფილების საფუძველს.

სააპელაციო სასამართლო იზიარებს მოცემულ საქმეზე პირველი ინსტანციის სასამართლოს მიერ დადგენილ ფაქტობრივ გარემოებებს და ამ გარემოებებთან დაკავშირებით გაკეთებულ სამართლებრივ შეფასებებს და მიიჩნევს, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ არსებითად სწორად გადაწყვიტა მოცემული დავა.

7.2. პალატა დადგენილად მიიჩნევს, რომ დ---- კ-----ეს საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს სახელმწიფო საქვეუწყებო დაწესებულება საქართველოს სასაზღვრო პოლიციიდან გათავისუფლებამდე ეკავა საქართველოს საქართველოს სასაზღვრო პოლიციის ს----- მ-----ს-ს ო-----ს უ----- მ-----, საქართველოს სასაზღვრო პოლიციის პოლკოვნიკი, შესაბამისად იგი წარმოადგენდა საჯარო მოსამსახურეს და მასზე ვრცელდებოდა „საჯარო სამსახურის შესახებ“ საქართველოს კანონი.

პალატა მიუთითებს საქართველოს მთავრობის 2013 წლის 13 დეკემბრის №337 დადგენილებით დამტკიცებულ საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს დებულებაზე, რომლის მე-2 მუხლის მე-3 პუნქტის შესაბამისად, სამინისტრო

ეფუძნება ერთმმართველობის პრინციპს. სამინისტროს ერთიანი სისტემის შემადგენლობაშია: სამინისტროს სტრუქტურული ქვედანაყოფები, ტერიტორიული ორგანოები, სამინისტროს მმართველობის სფეროში შემავალი სახელმწიფო საქვეუწყებო დაწესებულება - საქართველოს სასაზღვრო პოლიცია და სამინისტროს მმართველობის სფეროში მოქმედი საჯარო სამართლის იურიდიული პირები. ამავე დადგენილების მე-5 მუხლის „ე“ ქვეპუნქტის თანახმად - მინისტრი თანამდებობაზე ნიშნავს და ათავისუფლებს სამინისტროს ქვედანაყოფების ხელმძღვანელებსა და სხვა თანამშრომლებს, განსაზღვრავს მათ უფლებამოსილებებს; დასანიშნად წარუდგენს პრემიერ-მინისტრს სამინისტროს მმართველობის სფეროში შემავალი სახელმწიფო საქვეუწყებო დაწესებულების ხელმძღვანელს.

პალატა მიუთითებს ასევე „საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს სახელმწიფო საქვეუწყებო დაწესებულება - საქართველოს სასაზღვრო პოლიციის დებულების დამტკიცების შესახებ“ საქართველოს შინაგან საქმეთა მინისტრის 2006 წლის 21 ივნისის №786 ბრძანებაზე, რომელიც განსაზღვრავს სასაზღვრო პოლიციის ხელმძღვანელობას, სტრუქტურას და საქმიანობის ორგანიზებას, კერძოდ მე-6 მუხლის მე-2 ნაწილით სასაზღვრო პოლიციას მართავს და ხელმძღვანელობს სასაზღვრო პოლიციის უფროსი, რომელსაც საქართველოს შინაგან საქმეთა მინისტრის წარდგინებით თანამდებობაზე ნიშნავს და ათავისუფლებს საქართველოს პრემიერ-მინისტრი.

განსახილველ შემთხვევაში, პირველი ინსტანციის სასამართლომ მართებულად განმარტა, რომ ზემოთხსენებული ნორმებიდან გამომდინარე, შინაგან საქმეთა მინისტრს აქვს უფლებამოსილება თანამდებობაზე დანიშნოს და გაათავისუფლოს თანამშრომლები, თუმცა ეს არ შეიძლება გაგებული იქნეს იმგვარად, რომ ეს უფლებამოსილება ვრცელდება საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს სტრუქტურული ქვედანაყოფების ყველა თანამშრომელზე.

პალატა ყურადღებას ამახვილებს იმ გარემოებაზე, რომ „საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროში სამსახურის გავლის წესის დამტკიცების შესახებ“ საქართველოს შინაგან საქმეთა მინისტრის 2013 წლის 31 დეკემბრის №995 ბრძანების 71-ე მუხლში არის ჩამონათვალი სამინისტროს სისტემაში სამხედრო სამსახურში ჩარიცხვის, თანამდებობაზე დანიშვნის, თანამდებობიდან გათავისუფლების, შინაგან საქმეთა ორგანოებიდან და სამხედრო სამსახურიდან დათხოვნის, სამხედრო და სპეციალური წოდებების მინიჭებაზე უფლებამოსილი თანამდებობის პირების შესახებ. ამავე მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად - მინისტრის ბრძანებით თანამდებობაზე ინიშნებიან, თანამდებობიდან თავისუფლდებიან და შინაგან საქმეთა ორგანოებიდან დათხოვნილ იქნებიან სამინისტროს სტრუქტურული

ქვედანაყოფების, სამინისტროს ტერიტორიული ორგანოების და სსიპ-ების ხელმძღვანელები, აგრეთვე მათი მ-----ები. აღსანიშნავია, რომ ამ მუხლის არც ერთი პუნქტი არ შეიცავს საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს სტრუქტურული ქვედანაყოფის თანამშრომლის თანამდებობაზე დანიშვნის ან თანამდებობიდან გათავისუფლების უფლებამოსილებას.

პალატა მიუთითებს რომ „საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს სახელმწიფო საქვეუწყებო დაწესებულება - საქართველოს სასაზღვრო პოლიციის დებულების დამტკიცების შესახებ” საქართველოს შინაგან საქმეთა მინისტრის 2006 წლის 21 ივნისის №786 ბრძანების მე-7 მუხლი განსაზღვრავს სასაზღვრო პოლიციის უ----- უფლებამოსილებებს, კერძოდ, „ლ” ქვეპუნქტის თანახმად - სასაზღვრო პოლიციის სამსახურში საშტატო განრიგით გათვალისწინებულ თანამდებობებზე ნიშნავს, გადაადგილებს და ათავისუფლებს, შვებულებაში უშვებს და შვებულებიდან იძახებს სასაზღვრო პოლიციის მოსამსახურეებს.

პირველი ინსტანციის სასამართლო მართებულად დაეთანხმა მოპასუხეთა იმ პოზიციას, რომ სახელმწიფო საქვეუწყებო დაწესებულება წარმოადგენს სამინისტროს მმართველობაში შემავალ ერთეულს. ასევე იმ განმარტებას, რომ საქართველოს შინაგან საქმეთა მინისტრი აწესრიგებს სამინისტროს გამგებლობაში შემავალ საკითხებს და თანამდებობაზე ნიშნავს და ათავისუფლებს სამინისტროს ქვედანაყოფების ხელმძღვანელებსა და სხვა თანამშრომლებს, განსაზღვრავს მათ უფლებამოსილებებს, წაახალისებს და დისციპლინურ პასუხისმგებლობას აკისრებს სამინისტროს თანამშრომლებს და კანონმდებლობით დადგენილი წესით გამოსცემს ბრძანებებს, მაგრამ სასამართლომ ყურადღება გაამახვილა იმ საკითხზე, რომ მინისტრი, ზემოთ მითითებული უფლებამოსილების განხორციელებისას შეზღუდულია კანონმდებლობით მისთვის განსაზღვრული კომპეტენციის ფარგლებით.

დ----- კ-----ეს თანამდებობიდან გათავისუფლებისა და კადრების განკარგულებაში აყვანის, შინაგან საქმეთა სამინისტროდან დათხოვნის შესახებ გადაწყვეტილება მიიღო საქართველოს შინაგან საქმეთა მინისტრმა, რომლის კომპეტენციაშიც აღნიშნული გადაწყვეტილებების მიღება არ შედიოდა. პირველი ინსტანციის სასამართლომ მართებულად განმარტა, რომ მართალია, საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს სახელმწიფო საქვეუწყებო დაწესებულება - საქართველოს სასაზღვრო პოლიცია შინაგან საქმეთა სამინისტროს სტრუქტურული ქვედანაყოფია, თუმცა საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს სახელმწიფო საქვეუწყებო დაწესებულება - საქართველოს სასაზღვრო პოლიციაში დასაქმებულ პირთა დანიშვნა - გათავისუფლება დეტალურად არის გაწერილი კანონმდებლობით და აღნიშნული უფლებამოსილება მინიჭებული აქვს საქართველოს სასაზღვრო პოლიციის უფროსს.

პალატა ეთანხმება და იზიარებს პირველი ინსტანციის სასამართლოს იმ განმარტებას, რომ მოსარჩელე დ----- კ-----ის კადრების განკარგულებაში გადაყვანისა და შინაგან საქმეთა სამინისტროდან დათხოვნის შესახებ ბრძანების გამოცემის უფლებამოსილება გააჩნდა საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს სახელმწიფო საქვეუწყებო დაწესებულება - საქართველოს სასაზღვრო პოლიციის უფროსს და არა საქართველოს შინაგან საქმეთა მინისტრს.

პირველი ინსტანციის სასამართლომ მართებულად გაამახვილა ყურადღება საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-60 მუხლზე და ასევე მართებულად განმარტა, რომ ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ - სამართლებრივი აქტის კანონის მოთხოვნათა დარღვევით გამოცემა ყოველთვის არ წარმოშობს მისი არარა აქტად ცნობის საფუძველს. როგორც კანონიერი, ისე უკანონო ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ - სამართლებრივი აქტი, განსხვავებით არარა ადმინისტრაციული აქტისაგან, მისი გამოცემის მომენტიდან იქნეს შესასრულებლად სავალდებულო ძალას - საჩივრისა და სარჩელის შეტანის ვადის გასვლის შემდეგ ხდება შესასრულებლად სავალდებულო ძალის მქონე, ხოლო არარა აქტი გამოცემისთანავე არარაა, ვერ ახდენს იურიდიულ ზემოქმედებას, ანუ იურიდიული ძალის არმქონეა, არ შეუძლია შეცვალოს სამართლებრივი მდგომარეობა.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, საქმის განხილველმა სასამართლომ მართებულად მიიჩნია, რომ თანამდებობიდან გათავისუფლებისა და კადრების განკარგულებაში აყვანის შესახებ საქართველოს შინაგან საქმეთა მინისტრის 2--- წლის 26 ნ-----ის №----- ბრძანება და საქართველოს შინაგან საქმეთა მინისტრის 2--- წლის 27 მ-----ს №----- ბრძანება მიღებულია არაუფლებამოსილი პირის - საქართველოს შინაგან საქმეთა მინისტრის მიერ, რაც მოცემული სადავო აქტების არარა აქტებად აღიარების წინაპირობაა.

პალატა აქვე ყურადღებას ამახვილებს „საჯარო სამსახურის შესახებ“ საქართველოს კანონის 118-ე მუხლის მე-3 პუნქტზე, რომლის თანახმად, ზემდგომი ორგანოს ან სასამართლოს მიერ მოხელის სამსახურიდან გათავისუფლების შესახებ გადაწყვეტილების გაუქმების შემთხვევაში, საჯარო დაწესებულება ვალდებულია მოხელე დაუყოვნებლივ აღადგინოს იმავე თანამდებობაზე, ხოლო ასეთი თანამდებობის არარსებობისას – ტოლფას თანამდებობაზე იმავე საჯარო დაწესებულების სისტემაში. აღნიშნული ნორმის შინაარსიდან გამომდინარე, მოხელე აღდგენილი უნდა იქნეს გათავისუფლებამდე დაკავებულ თანამდებობაზე. ნებისმიერ შემთხვევაში პირის თანამდებობაზე აღდგენა თავისთავში გულისხმობს პირვანდელი მდგომარეობის აღდგენას, ანუ პირის იმ თანამდებობაზე დაბრუნებას, საიდანაც ის გათავისუფლებული იქნა.

7.3. პალატა ასევე ეთანხმება და იზიარებს პირველი ინსტანციის სასამართლოს იმ მოსაზრებას, რომ საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს სახელმწიფო საქვეუწყებო დაწესებულება - საქართველოს სასაზღვრო პოლიციას უნდა დაევალოს გამოსცეს ადმინისტრაციულ - სამართლებრივი აქტი, რომლითაც დ----- კ-----ე აღდგება სახელმწიფო საქვეუწყებო დაწესებულება - საქართველოს სასაზღვრო პოლიციის ს----- მ-----ს ო-----ს უ----- მ-----ს ან მის ტოლფას თანამდებობაზე.

7.5 მოცემულ შემთხვევაში, ვინაიდან დ----- კ-----ის მიმართ გამოცემული აქტები სასამართლოს მიერ ცნობილი იქნა არარად და იგი აღდგენილი იქნა სამსახურში, ასევე სწორადაა გადაწყვეტილი განაცდურის ანაზღაურების საკითხიც და საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს სახელმწიფო საქვეუწყებო დაწესებულება - საქართველოს სასაზღვრო პოლიციას მართებულად დაეკისრა იძულებითი გაცდენილი პერიოდის შრომითი გასამრჯელოს (განაცდურის) ანაზღაურება, გათავისუფლების დღიდან, მისი სამსახურში აღდგენის დღემდე პერიოდში.

ამდენად, სააპელაციო პალატა მიიჩნევს, რომ თბილისის საქალაქო სასამართლომ არსებითად სწორად გადაწყვიტა დავა, აპელანტების მიერ არ ყოფილა მითითებული გარემოებებზე და წარმოდგენილი საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 102.3-ე მუხლის შესაბამისად მტკიცებულებები, რომლებიც გააბათილებდა პირველი ინსტანციის სასამართლოს გადაწყვეტილებით გაკეთებულ სამართლებრივ დასკვნებს. შესაბამისად, სახეზე არ არის გასაჩივრებული გადაწყვეტილების გაუქმების სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 393-ე და 394-ე მუხლებით გათვალისწინებული გარემოებები, რისი გათვალისწინებითაც უცვლელად უნდა დარჩეს თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2018 წლის 24 მაისის გადაწყვეტილება.

8. პროცესის ხარჯები:

8.1. საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის მე-9 მუხლის, ასევე, მოპასუხე „სახელმწიფო ბაჟის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-5 მუხლის პირველი პუნქტის „უ“ ქვეპუნქტის საფუძველზე, აპელანტები გათავისუფლებულნი არიან სახელმწიფო ბაჟის გადახდისაგან. სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 55-ე მუხლის მესამე ნაწილის შესაბამისად, როდესაც ორივე მხარე გათავისუფლებულია სახელმწიფო ბაჟისაგან, საქმეზე გაწეულ ხარჯს ანაზღაურებს სახელმწიფო.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 1-ლი, მე-12, 22-ე, 23-ე მუხლებით, საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 257-ე, 372-ე, 386-ე, 390-ე, 391-ე, 395-ე, 397-ე მუხლებით და

და ა დ გ ი ნ ა :

1. საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს სახელმწიფო საქვეუწყებო დაწესებულება - საქართველოს სასაზღვრო პოლიციისა და საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს სააპელაციო საჩივრები არ დაკმაყოფილდეს;
2. ძალაში დარჩეს თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2018 წლის 24 მაისის გადაწყვეტილება;
3. მხარეები გათავისუფლებულნი არიან სახელმწიფო ბაჟის გადახდისაგან.
4. განჩინება შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო საჩივრით, საქართველოს უზენაესი სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატაში (თბილისი, ძმები ზუბალაშვილების ქ. №32) თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატის მეშვეობით (თბილისი, გრ. რობაქიძის გამზ. №7ა), მხარეთათვის დასაბუთებული განჩინების ასლის გადაცემის მომენტიდან 21 (ოცდაერთი) დღის ვადაში. ამ ვადის გაგრძელება და აღდგენა დაუშვებელია. იგი იწყება მხარისათვის დასაბუთებული განჩინების ასლის გადაცემის მომენტიდან. განჩინების გადაცემის მომენტად ითვლება დასაბუთებული განჩინების ასლის მხარისათვის ჩაბარება უშუალოდ სასამართლოში ან საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 70-78-ე მუხლების შესაბამისად.

მოსამართლე

შოთა გეწაძე -